

SKRIFTLIG FRÅGA P-1028/04
från Nicole Thomas-Mauro (UEN)
till kommissionen

Angående: Spänningar på stålmarknaden

Läget på stålmarknaden är mycket spänt och priserna stiger. De stora företagen innehar ettåriga kontrakt och påverkas, åtminstone inte för tillfället, av dessa prisökningar som direkt drabbar de mindre företagen. De europeiska företagen kan inte längre få tag på råmaterial. Exempelvis företagen i Champagne-Ardenne har drabbats hårt och kan inte längre uppfylla sina åtaganden gentemot kunderna. De varnar för att de bara kommer att kunna upprätthålla produktionen ett par veckor till, och vissa har redan vidtagit åtgärder för att permittera de anställda.

De verkliga anledningarna till dessa prisökningar skulle kunna kopplas samman med kinesiska inköp som motsvarar 70 procent av världsmarknaden. Företrädare för branschföreningar inom industrin och byggbranschen är mycket mer nyanserade. Det är ingen som ifrågasätter den kinesiska tillväxten och prispresen på råmaterial (järnmalm, järnskrot, koks) och priset på sjötransport, men det är många köpare som hävdar att dessa faktorer bidragit till ökade marginaler för Arcelor, världens största stålproducent, som drar fördel av situationen efter en tids nedgång.

Vilka åtgärder bör vidtas för att inte denna prisstegring ska få så stora konsekvenser, och i synnerhet, hur ska man möta en eventuell otillräcklig tillgång om den aktuella situationen inte förbättras?

Är en begränsning av exporten av järnskrot, från i synnerhet de centraleuropeiska producentländerna, med syfte att återställa mängden tillgängligt råmaterial och efterfrågan på stål tillrädlig?